



ΑΛΙΑΕΤΟΣ ΛΕΥΚΟΚΕΦΑΛΟΣ, ὡς ζωγραφίζεται ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν Παρασήμων τῆς Ἀμερικῆς.

Ἴδου τίνι τρόπῳ περιγράφει τὴν ἀναιδῆ ταύτην ληστείαν ὁ Οὐίλσον.— Ὁ Ἀλιάετος Λευκοκέφαλος, ὑψηλὰ καθήμενος ἐπάνω εἰς ξηρὸν κλάδον γιγαντιαίου τινὸς δένδρου, ὄθεν τὸν παρῳσιάζεται θεωρία ἐκτεταμένη τῆς γειτονικῆς παραλίας καὶ τοῦ ὠκεανοῦ, βλέπει ἀταράχως τὰ κινήματα τῶν διαφόρων καὶ πολυαρίθμων πτηνῶν, ὅσα ὑποκάτω ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἐνασχολοῦνται,—τοὺς καταλεύκους λάρως, βραδέως τὸν ἀέρα διασχίζοντας,—νήσσας, τὴν ἐπιφάνειαν ἀγεληδὸν διαπλευσάσας,—γεράνους σιωπηλοὺς καὶ ἀγρόπνυς, εἰς τὰ ἔλη περιφερομένους,—κλαγγῶδεις κόρακας, καὶ ὅλα τὰ πτερωτὰ πλήθη, ὅσα τὴν τροφὴν πορίζονται ἀπὸ τὴν εὐμεγέθη ταύτην ὑγρὰν ἀποθήκην τῆς φύσεως. Ὑψηλὰ ὑπεράνω τούτων ὄλων ἵπταται εἰς, τὸ σχῆμα τοῦ ὁποίου εὐθύς στήγει τὴν προσοχὴν του. Ἀπὸ τὸ κρυτότατον αὐτοῦ πέτασμα, καὶ τὸν αἰφνίδιον εἰς τὸν ἀέρα κρεμασμὸν, γνωρίζει ὅτι αὐτὸς εἶναι ἰέραξ ἀλιευτικὸς, προετοιμαζόμενος νὰ πέσῃ κατὰ τινος ἰχθύος ταλαιπώρου. Ὅλος ἐμψύχωσης καὶ ζωηρότης, σταθμίζεται ἐπὶ τοῦ κλάδου μὲ πτέρυγας ἡμισανοιγμένας, περιμένον τὸ τέλος. Πρὸς τὰ κάτω, μὲ ταχύτητα βέλους ἐξ οὐρανοῦ, πίπτει τὸ μακρυνὸν τῆς προσοχῆς του ἀντικείμενον, ὃ δὲ βρυγμὸς τῶν πτερόγων αὐτοῦ φθάνει εἰς τὰ ὦτα, ἐνῶ βυθίζεται εἰς τὸ πέλαγος, κἀμνων τὰ κύματα ν' ἀφρίζωσιν ὀλόγυρά του! Τὴν στιγμήν ταύτην

πυρόνει τοῦ αἰετοῦ τὸ ζωηρότατον βλέμμα· ἰσάζων δὲ τὸν τράχηλον διὰ πέτασμα, βλέπει τὸν ἰέρακα ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνακύπτοντα, μὲ τὸ θήραμα του ἀγωνιζόμενον, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τὰ ὕψη μὲ περιχαρεῖς καὶ θριαμβευτικὰς κλαγγὰς. Αὐταὶ εἶναι τὸ σημεῖον διὰ τὸν ἥρωά μας, ὅστις, χυνόμενος εἰς τὸν ἀέρα, διώκει πάραντα, καὶ ταχέως προφθάνει τὸν ἀλιευτικὸν ἰέρακα· ἕκαστος προσπαθεῖ μὲ ὄλην αὐτοῦ τὴν δύναμιν νὰ ὑψωθῇ ὑπὲρ τὸν ἄλλον, ἐπιδεικνύοντες εἰς τὰς ἀεροδρομίας ταύτας τὰ πλέον κομψὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ κινήματα. Ταχέως προβαίνει ὁ ἀφορτος αἰετὸς, καὶ ἤδη μέλλει νὰ φθάσῃ τὸν ἀντίπαλον· τότε, μ' αἰφνίδιον κλαγγὴν, ἀπελπισίας βέβαια, ἀγανακτήσεως καὶ ἄρας, ἀφίνει οὗτος τὸ ὄψαριον· ὁ αἰετὸς, ζυγίζόμενος μίαν στιγμήν, ὡς διὰ νὰ ὀμματιάσῃ ἐντελέστερον, καταβαίνει ὡς ἀνεμοσρόβιλος, ἀρπάζει αὐτὸ μὲ τοὺς ὄνυχας πρὶν ἐγγίξῃ τὸ ὕδωρ, καὶ φεύγει σιωπηλῶς εἰς τὰ δάση, ὅπου εὐωχεῖται ἀπὸ τὸ ἀδίκως ἀποκτημένον λάφυρόν του.

Λαμπρὰν εἰκονογραφίαν τοῦ Φαλακροῦ, ἢ Λευκοκέφαλου, ἄετοῦ ἐμπορεῖ νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης εἰς Ἀριθ. 73 τῶν ἐκ τῆς Ἀμερικανῆς Τυπογραφίας Πινάκων Ἀναγνώσεως.

ΕΝΘΥΜΟΙ ὅτι ἀκούονται ὅσα λέγεις, βλέπονται ὅσα κάμνεις, καὶ καταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ὑπερτάτου Κριτοῦ πάντες οἱ διαλογισμοί, οἱ λόγοι, καὶ αἱ πράξεις σου.